

Trglecu, ali sedaj jih napadne vsa druhal kričajoč: „ubijte žandarije“. To bi se zgodilo pa hrabri Žigert, vrli Ačko, župan Bojčinski, pogumni Trglec (domači župan Vrečkov brat se je pa sramotno za Šmartinčanje obnašal) priskoči, do zamorejo žandari bajonete rabiti. Pozneje zažene se še enkrat druhal v nje, pa je zopet s pomočjo Slovencev vodbita. Ranjenih razsajalcev je 7 in v kajho odpeljanih 5, namreč: St. Sturm (Vrečko), Anton Koren, Andrej Pristavnik, Martin Brentuša in hlapec Anton Blažič. Sturm je bil ves raztrgan, je grozno psal na cesarja (česar se je gotovo le tam naučil, kder znani Sorschagg) in ko so ga mimo Stigerjeve hiše v Slov. Bistrici gnali, je zaupil: glejte zdaj nemčurja ženejo, pa sem moral tako delati, ker me je ..... plačal. Zadosti.

Slovenec more ta grdi nasledek bistriškega šuntanja le koristiti. Kmet Pristavnik iz Kalš, ki je z nemškutarji vlekel, je djal: „do sedaj sem z njimi držal, sedaj pa me je sram“. Da, sram bodi vse, ki so kedaj bistriškimi zapeljivcem svojo slovenstvo, svoj rod, svojo pamet, svoj glas prodali. Sedaj je čas poboljšanja. Slovenci, otreste povsod nemško-liberalne jerobe in zapeljivce. Volite povsod slovenske volilne može, slovenske poslance!

## Volilni shod pri sv. Lovrenci v Slov. goricah.

V prostornej, lepo s cesarsko in slovenskimi zastavami okinčane hiši g. Koserja bilo je 6. t. m. obilno naroda zbranega; iz Ptujja bili so navzoči gospodje: dr. Gregorič, dr. Ploj, Jurca, Romih. Predsednik g. Petek nagovori zbrane jedrno, predstavi g. plem. Premersteina, c. k. glavarja, kot vladinega zastopnika. Z ozirom na bližnje volitve pravi, da je nam treba kandidata učenega, zgovornega in pogumnega. Vse te lastnosti najdemo pri g. dr. L. Gregorci, profesorji bogoslovja v Mariboru [rojenem pri sv. Vrbanu nad Ptujem], njemu podelim besedo.

Kandidat živahno pozdravljen, razlaga v 5/4 ure trajajočem govoru in dokazuje, kako je kmetški stan pa slovenski narod na Štajerskem v nevarnosti uničen biti. Sedaj imamo upanja, da se tukaj pomaga, ker je mogoče, da zmagajo nemški konservativci in Slovenci pri volitvah, in dobijo večino v deželnem zboru v Gradci ter deželo Štajersko rešijo 23letnega nasilstva nemških liberalcev.

V poslanca izvoljen hoče kmetškemu stanu v korist v Gradci nasvetovati takšno „kmetško enketo“ (t. j. odbor ali komisijo mož, zlasti županov, ki imajo uzroke propadanju kmetov preiskati in potrebne pomočke nasvetovati), kakoršno je g. dr. Vošnjak v Ljubljani sprožil in

ki je uže najpotrebnejše v rešenje kmetov nasvetovala. Posebič pa hoče delati na to, da se kmetom v korist prenaredi občinska in domovinska postava, okrajni zastopi odpravijo ali popravijo, občinam pravica da ugovarjati zoper prosto ženitovanje nemaničev, dalje da se prenaredi sedanje dedno pravo (Erbrecht), ustavi svobodno trgiranje gruntov, kmetom pa, kredita vrednim in potrebnim, pomore pri posojilnicah itd. do peněz proti manjšim obrestim itd.

V narodnem oziru hoče boriti se za uredničenje Slovencev postavno uže zajamčene enakopravnosti: v deželnem zboru, deželnem odboru, deželskem šolskem svetu, sploh povsod na Slovenskem v šolah, uradih in javnem življenju.

Boriti se pa hoče za svetinje narodove, za koristi svojih kmetških volilcev s tisto odločnostjo in neustrašljivostjo, s katero on uže 10 let vkljub vsemu preganjanju ureduje list „Slov. Gospodar“, vselej po lepem geslu: Vse za vero, dom, cesarja.

Govornika so navzoči jako pazljivo poslušali, zaporedom glasno in živahno odobrvali. Naposled priporoči v genjenih besedah g. Petek kandidaturu g. dr. Gregorca za ptujsko-rogaški okraj. Z burnim živijo-klicanjem bila je vsprejeta.

Na to poprosi g. kandidat še besede in reče: „dne 9. junija t. l. bil je v Celji shod odličnejših domoljubov poklican po odboru „Slov. društva“. Pozvani so bili vsi državni in deželni poslanci in narodnjaki vseh okrajev spodnje-štajerskih. Za ptujsko-rogaški okraj je č. g. Bož. Raič, ker se je on sam odločno branil, mene nasvetoval za kandidata in to je bilo radostno vsprejeto. Vendar dnes se o tej reči prvič govori javno, dalje je R. Raič naslednik Hermanov za Dunaj. Zato je spodobno in umestno, da se njemu kandidatura najprvije od slavnega volilnega shoda ponudi tudi za Gradec. Le če g. R. nebi hotel, prevzamem jaz kandidaturu. Tako postopanje nam je potrebno, da vsi in povsod složno in veselo poprememo volilno borbo in sijajno zmagamo“. Ta nasvet je bil v zadovoljnost vsem vsprejet in potem s trikratnim živijo, svitlemu cesarju volilni shod končan. Hvala vsem, ki so pripomagali.

## Gospodarske stvari.

Kako špargelj dolgo časa črstev ohraniti.

V izpeljavo tega je treba dveh reči v prah stolčenega lesnega oglja in pa zaboječek, ki se dade zrakotesno zapreti.

Glavice frišno narezanega špargeljna se v tenek svilnat papir zavijejo, da jih ogeljni prašek ne očrni in se med nje ne nabere. Debelejši konci, če so poprečno rezani, se rano

porežejo in kratko časa na vročo železno ploščo podržijo, da se po vrhu nekoliko z ogeljem prevlečejo. Na to se dva zaboja na 2 centimetra debelo s suhim ogeljnim lesnim prahom nasuje. Na to ogljeno plast se položi plast na povedan način pripravljenih špargeljinov vendar tako, da se jeden drugega ne dotika. Med špargeljne in na nje se zopet natrosi ogeljnega praha nanj zopet naloži plast špargeljna in to tako naprej dokler zadnja plast ogeljnega praha vse špargeljnovne plasti po vrhu pokriva. Zaboje se slednjič zrakotesno zabije, t. j. s svinjcem zalije in na primernem mestu do porabe hranuje.

### **Pomoček proti tako imenovanemu hišnemu volku ali hišni gobi.**

Hišni volk ali hišna goba le tam živetari in raste, kjer so prostori z vlažnim in zaduhlim zrakom napolnjeni. Zato je prvi pogoj volka odpraviti skrb za dobro in izdatno prozračenje dotičnega prostora. Ko bi bilo mogoče vse ono, na katerem se je volk zaredil, odpraviti, bi bil volk najprej in najbolj čisto prežgan, ker pa to ni lahko mogoče, se mora volk postrugati in mesta, na katerih je sedel, z železnim vitriolom pomazati. Za zmirom pa tudi to ne pomaga.

### **Krmljenje mladih prasat.**

Dokler prasci še pri starki sesajo, jim sploh druge hrane od maternega mleka ni treba. Proti koncu dojitve pa, da se prasci na drugo hrano privadijo, se jim sme že kaj drugega naprej postavljati in sicer mlačno kravje, mleko, pomešano z moko ali krupo. Ko se mladiči odstavijo, se ti pijači brez skrbi nekaj sladovnih klic primešati smeje, pa treba je gledati na to, da so te klice zdrave in ne plesnive ali nagnjite.

Sejmi. 12. jul. Planina, Rogatec, Šoštanj, 14. jul. Loče, 15. jul. Dobova, Rozalija, Zdole, 16. jul. Dobje, 17. jul. sv. Ana v Slov. goricah, Muta, sv. Filip v Beračah.

## **Dopisi.**

**Iz Konjic.** (K volitvam.) Blížajo se volitve volilnih mož za deželni zbor štajerski. V tem važnem času treba je, vsem Slovencem v našem okraji pojasniti in razkladati, kaj imajo storiti, ako hočejo izpolniti svojo dolžnost ne samo sebi v korist, ampak Slovencem sploh. Volitve volilnih mož morajo dokazati, da so si Slovenci zavedni, kaj pomenijo volitve in imajo biti živi izraz cele občine. Slovenske občine bodo volile samih narodnjakov, nemškutarske si izbrale nemčurjev, odpadnikov in takih mož, kateri par nemških besed slabo lomijo, da se jim vsak človek in posebno pošten Nemec mora

smejati in ki po tem takem kažejo, da radi v lastno skledo pljuvajo. Takih občin je v konjiškem okraji sicer malo, alj nemškutarji se še zmirom preveč gibljejo, in trebalo bode, da se tem sovražnikom slovenskega naroda jedenkrat izdatno pod nos zakadi. Nemškutarji le na svoj hasek in dobiček gledajo, za blagor kmeta jim ni mar, temveč si prizadevajo na vse kripje, kako bi kmeta do golega izlekli. Če se kmetu hudo godi, mislijo ti poštenjaki, da je zdaj čas, se obogatiti, ker se kmet v takih zadregah najlože odere. Takih ljudi se mora Slovenec bati in braniti, ter kolikor mogoče se jim izogniti. Tistim ljudem pa, ki se od negatov pustijo slepariti, jih za to še hvalijo, in se jim še prilizujejo, tem moramo reči, da so si sami krivi, če jim hudo gre. Nemškutarji in liberalci nam očitajo, da z duhovščino držimo; res je, da rodoljubne za kmete vneta duhovnike ljubimo, pa slovenski duhovniki se tudi v obče s kmetom radi pečajo, ga ljubijo in se za njegov blagor potežajo; duhovniki so izobraženi ljudje, ki kmetu vendar svetovati morejo. S takimi ljudmi Slovenec mora iti in z njimi držati. In glejte! Če nek slovenski duhovnik odpadne in liberalcem pristopi, kako ga ti hvalijo, mu roke poljubijo. Taki je za nemčurje pravi mešnik, taki je beli golobček! Hvala Bogu! da jih je malo takih. Liberalci in nemčurji našim poslancem očitajo, da so oni krivi, da kmet mora toliko davkov plačati. Mislimo, da med nami ni takega neumnega kmeta, ki bi tako laž verjel. Da bi naši poslanci veselje imeli, ubogim kmetom davke nalagati, to je tako neslana bedarija, da človek osupne, ako bere in čita, da nemškutarji hočejo slovenskega kmeta splasiti, če mu take oslarije vrivajo. Slovenski kmet dobro ve, zakaj se davki povikšajo, on vé, da so zlasti na štajerskem do sedaj celih 23 let v Gradci večino imeli ne naši, ampak nemški liberalni poslanci ter deželne stroške od 860.000 fl. napeli do 4.500.000 fl. Naši poslanci so le zavirali, a celo zavreti niso mogli, ker jih je premalo bilo. Letos utegne tega konec biti, ker je upanja, da pridejo slovenski poslanci z nemškimi konservativci do večine. In ta nova večina utegne nas pogina rešiti in pridni slovenski kmet bo v kratkem čutil, da se mu dobri časi bližajo. — Koga bomo toraj volili? Samo neustrašljive narodnjake, katerim nemškutarji in liberalci nikakor upljivati ne morejo; volili bomo može, katerih se nemškutarji še lotiti ne upajo, može, katerim se nemškutarji izognejo, ker vedó, da se s takimi za nemškutarijo nič opraviti ne da. Volili bomo samo odločne, zavedne, neustrašljive može, katerim je ponos, da so Slovenci. Špodrinoti hočemo tiste, ki se v solnci nemčurskem tako radi grejejo. Slovenski rodoljubi konjiškega in